

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ. Δ/ση : Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας : 101 10 - Αθήνα
TELEFAX : 210 5203872
Πληροφορίες: Φίλιππος Κωνσταντίνου
Τηλέφωνο : 2131516116
E-MAIL : ypertns@ypakp.gr

Αθήνα, 04.05.2018
Αριθ. Πρωτ.: 369

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Αναφορών
Αθήνα

ΚΟΙΝ.: Πανελλήνιο Συνδικάτο Χερσαίων
Εμπορευματικών Μεταφορών
Πειραιώς 4, Τ.Κ.: 10461 Αθήνα

ΘΕΜΑ: «Σχετικά με επιστολή του Πανελλήνιου Συνδικάτου Χερσαίων Εμπορευματικών Μεταφορών (Π.Σ.Χ.Ε.Μ.)»

Σχετ.: Η με αρ. πρωτ.: 668/12-03-2018 Αναφορά.

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλο σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α) Αναφορικά με την εφαρμογή της οδηγίας 561/2006 :

1) Το ωράριο απασχόλησης των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων στη χώρα μας καθορίζεται από τον Κανονισμό ΕΟΚ 561/2006, ο οποίος έχει άμεση και γενική ισχύ και συνεπώς δεσμεύει όλα τα κράτη μέλη ως κανόνας αναγκαστικού δικαίου και από το β.δ της 28.1/4.2.1938 «περί κανονισμού ωρών εργασίας του προσωπικού φορτηγών αυτοκινήτων» σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Π.Δ 167/2006 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2002/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 'για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών' (L80/23.3.2002)» (Φ.Ε.Κ. 179 Α'/22-08-2006), που ενσωμάτωσε την οδηγία 2002/15/ΕΚ στο ελληνικό δίκαιο, καθώς και τις σχετικές ΣΣΕ και Διαιτητικές Αποφάσεις.

Οι ώρες της οδήγησης δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις 8 ημερησίως. Ειδικώς για τις διεθνείς μεταφορές ο ημερήσιος χρόνος οδήγησης δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 9 ώρες, ωστόσο μπορεί να παρατείνεται σε 10 ώρες κατ' ανώτατο όριο, όχι περισσότερες από δυο φορές στη διάρκεια της εβδομάδας. Ο συνολικός χρόνος οδήγησης ο οποίος σωρεύεται κατά τη διάρκεια δυο διαδοχικών εβδομάδων, δεν υπερβαίνει τις 90 ώρες (κανονισμός 561/2006). Ο χρόνος εβδομαδιαίας εργασίας των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 48 ώρες κατά μέσο όρο, σε περίοδο αναφοράς 4 μηνών (στον

χρόνο εργασίας αναφέρεται κάθε δραστηριότητα οδικής μεταφοράς αρ. 3 του Π.Δ 167/2006). Ο κάθε οδηγός έχει ημερήσια ανάπαυση τουλάχιστον 12 ωρών ημερησίως (Β.Δ. 882/1961, Π.Δ. 167/2006). Επιπλέον μετά από περίοδο οδήγησης 4,5 ωρών, ο οδηγός κάνει διάλειμμα 45 τουλάχιστον λεπτών, εντός του χρόνου οδήγησης, το οποίο μπορεί να κατανέμεται σε 15 και 30 λεπτά αντίστοιχα (Καν. 561/2006). Η απασχόληση των οδηγών κατά μία ώρα ημερησίως πέραν του 8ωρου και μέχρι 5 ώρες εβδομαδιαίως (40-45 ώρες), είναι υπερεργασία (άρθρο 1 του Ν.3385/2005, όπως ισχύει με το άρθρο 74 παρ.10 του Ν.3863/2010). Πέραν της υπερεργασίας, επιτρέπεται, σύμφωνα με την περίπτωση 2 της υποπαραγράφου ΙΑ.13 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 (Φ.Ε.Κ. Α'222), η υπέρβαση του νομίμου ημερήσιου ωραρίου έως 2 ώρες ημερησίως και μέχρι 120 ώρες το έτος (υπερωριακή απασχόληση), μετά από την υποχρεωτική καταγραφή των υπερωριών αυτών, πριν την έναρξη πραγματοποίησής τους, στο Ειδικό Βιβλίο Υπερωριών. (Άρθρο 80 του ν. 4144/2013 όπως ισχύει μετά την έκδοση της παραγράφου 1.Β του άρθρου 55 του Ν. 4310/2014).

2. Επιπλέον, στο άρθρο 11 του Κανονισμού 561/2006 περιλαμβάνεται ρητή διάταξη σύμφωνα με την οποία: «Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει μεγαλύτερα κατώτατα όρια για τα διαλείμματα και τις περιόδους ανάπαυσης ή μικρότερα ανώτατα όρια για τη διάρκεια οδήγησης από τα καθοριζόμενα στα άρθρα 6 έως και 9, για τις οδικές μεταφορές που εκτελούνται εξ ολοκλήρου εντός της επικρατείας του. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις αντίστοιχες συλλογικές ή άλλες συμβάσεις μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Ωστόσο, ο παρών κανονισμός εξακολουθεί να ισχύει για τους οδηγούς που εκτελούν διεθνείς μεταφορές».

3. Περαιτέρω, όπως ρητά αναφέρεται και στο άρθρο 10 του Π.Δ 167/2006 (Φ.Ε.Κ. Α'179) το παρόν διάταγμα δεν εμποδίζει την εφαρμογή ή τη θέσπιση ευνοϊκότερων νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών, ή την εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων ή άλλων συμφωνιών μεταξύ κοινωνικών εταίρων, ευνοϊκότερων για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των μετακινούμενων εργαζόμενων. Η εφαρμογή του παρόντος δεν μπορεί να επιφέρει υποβάθμιση της γενικής προστασίας των εργαζόμενων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 αυτού (σχετική και η υπ.αρ. 1069/2014 απόφαση Αρείου Πάγου).

Β) Σχετικά με τις ασφαλιστικές εισφορές των ελεύθερων επαγγελματιών, σας γνωρίζουμε ότι: Με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν.4387/2016, όπως ισχύει, εισάγεται νέο καθεστώς στον τρόπο υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών, με μετάβαση από το

τεκμαρτό εισόδημα στο πραγματικό εισόδημα που προκύπτει από την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν.4387/2016, όπως συμπληρώθηκαν με το άρθρο 58 παρ. 1 του ν.4472/2017, βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών των ελευθέρων επαγγελματιών αποτελεί το καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα από την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος, σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όπως εκάστοτε ισχύει, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται από 01/01/2018 οι καταβλητέες ασφαλιστικές εισφορές. Ειδικά, για το έτος 2018, η ασφαλιστική εισφορά υπολογίζεται επί του 85% του ως άνω φορολογητέου αποτελέσματος.

Συνεπώς, από 01/01/2017 και εφεξής ως βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών λαμβάνεται το πραγματικό εισόδημα των ασφαλισμένων, με αποτέλεσμα οι ελεύθεροι επαγγελματίες να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές που ανταποκρίνονται πραγματικά στις οικονομικές τους δυνατότητες. Με τη διασύνδεση των ασφαλιστικών εισφορών με το εισόδημα διασφαλίζεται η δίκαιη κατανομή των ασφαλιστικών βαρών ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του καθενός, ενώ περαιτέρω εγκαθιδρύεται ο σύνδεσμος μεταξύ εισοδήματος, ασφαλιστικών εισφορών και συνταξιοδοτικών παροχών.

Σημειώνουμε ότι με τις διατάξεις του άρθρου 59 του ν.4445/2016, δόθηκε η δυνατότητα στους ελεύθερους επαγγελματίες να προχωρήσουν από 01/01/2017 σε μερική καταβολή του ποσού των ασφαλιστικών τους εισφορών. Το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών των ανωτέρω προσώπων που δεν καταβάλλεται βάσει του άρθρου 39 του ν.4387/2016, κατά το χρόνο λήξης της προθεσμίας πληρωμής των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών επιβαρύνεται με τις νόμιμες προσαυξήσεις και τόκους. Σε περίπτωση που κατά το χρόνο της λήξης της προθεσμίας πληρωμής των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών καταβληθεί ποσό μεγαλύτερο από το ποσό που απαιτείται, το επιπλέον ποσό μεταφέρεται ως πιστωμένο και συμψηφίζεται με τις ασφαλιστικές εισφορές του επόμενου χρονικού διαστήματος. Αναλυτικές οδηγίες για την εφαρμογή των ανωτέρω ρυθμίσεων έχουν δοθεί με την αριθ. Δ15/Δ/οίκ.9290/183/14-02-208 εγκύκλιο. (ΑΔΑ: Ω80Π465Θ1Ω-Ο4Κ).

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ε. ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ